

до гаманця і ховає). А пробуй мене оциганити, то знаєш, що ще єсть дідівський суд!

Циганка І: Що ти плетеш, або ми не порядні люде, чи що? Хто там хоче тебе циганити?

Циган І: А звідки ти діду грошей тільки взяв?

Кривий: Дурні люде дали. Що то за гроші. Бувало перше гроші, а тепер крайцарі тільки. Тепер напиймося на згоду. Диви, огонь погас, а то вже свитає.

Циганка І: Гей, десь дурні хлопці падають.

Циган І: Вони певно пігнали на дорогу, бо наші йшли тамтуди. А тут і не думають шукати.

Стара циганка: Красна дівчинка, видно пещепа дитина.

Мартуся: (через плече:) Мамо!

Стара Циганка: Цить, цить, сні (порається коло нього).

Кривий: Дам я тобі маму, будеш мати доброго тата!

Циганка І: А чому її очі не випаляють, бо вже ніч тоді не вартує.

Кривий: Найпросте і здорова, колись більше возьму, або сам оженися з нею.

Циганка І: Тобі діду, що по голові ходить?

Кривий: (чіхався) А ти не знаєш, що по голові ходить? Або я не хлоп, чи що, щобим не женився? (співає:)